

متن پرسش

با سلام استاد عزیز: دو سوال از خدمتتان داشتم، سوال اول اینکه، اگر عالم انسان ها را مبدایی در نظر بگیریم که تمام اخلاق و رفتار و... فرد از آنجا صادر شده و تا جایی که فرد سعی می کند اطراف خود را مطابق عالم خود بسازد، به نظر شما عالم انسانها چگونه تغییر می کند؟ به نظر شما کدام یک از موارد زیر کارساز تر است؟ موضوع برایم نیمه روشن و اجمال است خواستم به کمک شما روشن تر شوم. ۱. گاهی با بررسی اخلاق و رفتار و گفتار اشخاص اطرافمان گویی عالمی که اینها برای خود به اختیار یا اجبار انتخاب کرده اند عالمی است که به جهت شاید بتوان گفت حداقل در ابتدا برای اینکه گر خواهی نشوی رسوا هم رنگ جماعت شو بوده و به مرور حالا شاکله و عالم فرد شده، یعنی شاید بتوان گفت عالمی که بنده و... در آن سیر می کنیم افیونی است جعلی که توده را به نظمی جعلی درآورده، که در این مدل گاهی ما در زندگی گروگان های عالم جعلی هستیم که کمپین های زر و زور برایمان ساخته اند. افراد با زمینه ذاتی کمال طلبی، مدرنیته چون کف آب دریا خود را در قالب کمال انسان ها جا زده، که در این حالت مانند قصه حضرت موسی (ع) باید به راس هرم زد و هنگامی که نوک قله فرعون را هدف بریم و متلاشی کنیم گویی افراد پاک طینت گرفتار روزگار چون عصای حضرت موسی در شرایط خود اصل خود را برون ریخته و از اسارت عالم دروغین آزاد شده و رها می شوند. مثل بعثتی درونی در شرایط خاص آیا امروز ما با همه جناح ها و افراد مختلف باید تا ایجاد شرایط خاص و ریختن کامل هیمنه و ابهت دروغین بت غرب و مدرنیته و با حداقل تا متوجه شدن افراد گروگان عالم دروغین غرب منتظر هم عالمی با اطرفیانمان باشیم؟ ۲. حالت دوم حالتی که ما باید به حالت کج دار و مریز با مدرنیته و تکنولوژی برآمده از آن مدارا کرده و در حد نیاز و آنها را در جهت اهداف خود استفاده کرده و در کنار آن سعی بر تبیین جهانی دیگر کنیم تا طلوع عالمی دیگر در انسانها. ۳. اگر حالت اول و دوم با هم حساب شوند، انسان هایی که با حد تعیین کردن برای زندگی در مدرنیته و غرب و در کنار آن جایی برای انقلاب و زندگی ایرانی اسلامی، در زندگی شان باز کنند تا با طلوع نور امام در زندگی هم لذت زندگی ایمانی را به همه فهمانده و هم اینگونه از لذت و ابهت دروغین غرب می کاهد، سوال دوم اینکه آیا مجموع اشخاص نامبرده در حالت سوم همان عالم میان دو جهان اند یا اینکه به خداوند عالم به واسطه ظرفیت آنها عالم میان دو جهان را اشراق می کند؟ ممنون

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: اکثر مواردی که فرمودید در جای خود می تواند معنا داشته باشد در صورتی

که انسان‌ها خود را در «وجود» یعنی در حضور بیکرانه اکنون جاودانه خود احساس کنند که همان حضور در تاریخ انقلاب اسلامی است با همان خصوصیتی که در مباحث «در راستای بنیان‌های حکمت حضور در جهانی بین دو جهان» مطالب عرض شده است. موفق باشید